

"למה גברים חלשים מעצבנים?"

רונית צין סגנון מעריב – 20 ספטמבר 2006

בתשובה לשאלתך "למה גברים חלשים מעצבנים?": כשאני מדבר על גבר חלש, אני מדבר על גבר שתפיסת הגבריות שלו מאוימת ומאותגרת ללא הרף על ידי בת זוגו שמרויחה לעיתים יותר ממנו, מחוברת לבית ולילדים יותר ממנו, שמצוידת במיומנויות חברתיות ובינאישיות טובות יותר, שמתמודד טוב ממנו עם רגשות קשים, שיש לה חברות שתומכות בה רגשית. זהו גבר החש מאוים מפני שאינו עומד בהגדרה המצ'ואיסטית של הגבריות: מפרנס-על, סמכותי ושולט ברגשותיו ולפי הגדרתי מעוכב רגשית.

אצל גברים מאוימים כאלה – כלומר אצל רוב הגברים – פועלים שלושה יועצים פנימיים: סרדין כריש ודולפין (ראה ספרינו "להיות דולפין – התמודדות עם תוקפנות וחולשה" רבקה וכן נרדי, הוצאת מודן 2006) עושים הכל כדי להתמודד מול האיום הזה: אלו שהיועץ הסרדיני שלהם מוביל אותם – כלומר החלק המפוזר והברחני – נעלמים מהקשר באופן פסיכולוגי ונפשי. הם מסתתרים מהדיאלוג הרגשי עם בת הזוג. חוזרים הביתה מהעבודה בשעות בלתי שפויים, בורחים כמו מאש משיחות עם בת הזוג, נצמדים לטלוויזיה או למחשב ונמנעים מהקשר. זה כמובן משגע את רוב הנשים. חלקן רותמות לפעולה את הכריש הפנימי שלהן ופרוקות את זעמן על הגבר. כך מתפתח טנגו סרדין – כריש בין נשים וגברים.

גברים מאוימים שהכריש שלהם מוביל אותם, יוצאים למלחמה על האגו שלהם. הם ינסו להוכיח בכל מחיר שהם חזקים, שהם לא יוצאים פראירים מול האישה חזקה. עם ינסו להחליש אותה, להתנות את העזרה שלהם בבית בהתנהגות צייתנית, הם ישימו מקלות בגלגלי הקריירה שלה, ישכנעו אותה לא לקחת תפקידים בכירים, ויוכיחו לה כמה היא קטנה וטיפשה.

כמובן שבין הסרדין לכריש ישנו הסרדי"ש. רוב הזמן הגברים המאוימים אינם פועלים כסרדינים או ככרישים אלא כסרדי"שים. כלומר מתנדנדים בין תגובות סרדיניות לכרישיות. גבר מאויים יכול להיות סרדין למופת בבית ולהוציא את כל התיסכול, ההשפלה, הכעס שמצטבר בו, בעבודה שלו על חבריו, ועובדיו,

הלקוחות שלו או על הכביש. או ההיפך הוא יכול להיות סרדין ענק בחוץ וכריש אימים בבית. כלומר, את כל תיסכוליו על כשלונות בעבודה או ביחסי אנוש, הוא פורק בבית באמצעות שליטה רודנית בבת זוגו.

כמובן שלגברים רבים יש גם דולפין המאופיין בהתמודדות המשלבת גישה אמפטית ואסרטיבית. להיות דולפין מול אשה חזקה זה להליט שאתה מתקלף מהפנטזיה של "אני טרזן – את ג'יין", מרגיע את הסרדין והכריש שלו, ומאמץ את רעיון הגבריות החדשה.

לשם כך עליו להחליט איך הוא רוצה להיראות קודם כל בעיני עצמו ולא רק בעיני אחרים. הוא נוטש את הסרדין והכריש ובמקום לומר לעצמו 'כמה אני לוזר מול אשתי החזקה', הוא מפרגן לבת זוגו על הישגיה, ובמקביל מפסיק להתחפש למישהו אחר. מפתח את היכולות והכשרונות של עצמו, נהנה לטפל בילדיו, לתקשר עם בת זוגי בגובה העיניים, לבטא את הרגשות שלי בחופשיות, להשקיע זמן בחברים ..."

הבחירה בגבריות חדשה מאפשרת לגברים ליהנות מבית זוג 'מצליחני' החולקת עמם את עול הפרנסה ומשחררת אותם מתפקיד 'הכספומט' המשפחתי, מאפשרת להם להיות עם הפנים לילדים ולא רק לעבודה, לחזור מהעבודה הביתה בשעות שפיות, וליהנות מפנאי.

כעת, כשאתה לא צריך להתחפש ל'טרזן' עם הבעה קשוחה, כשאתה יכול להיות מי שאתה באמת, אתה הופך להיות לאדם נעים יותר בחברת בת הזוג שלך, ילדיך וחבריך. אנשים אוהבים להיות לידך. אתה נותן ומקבל אהבה כמו שתמיד רצית ולא העזת לבקש.